

Underbilag til spørgsmål 2.

KØBENHAVNS HOSPITALSVÆSEN

Direktoratet.

Den 16. februar 1973.

På given foranledning skal jeg herved resumere mine erfaringer fra folketingsvalget i efteråret 1971, hvor patienter under indlæggelse på hospitaler — in casu Københavns kommunes hospitalsvæsen — efter ændring af valgloven for første gang fik adgang til at afgive stemme til et folketingsvalg ved valghandling på hospitalerne.

Det skal indledningsvis anføres, at Københavns hospitalsvæsen ved tidligere folketings- og kommunalvalg på valgdage har arrangeret Taxa-transport til de forskellige valgsteder for oppegående patienter, hvis tilstand tillod en sådan transport.

Erfaringerne ved afstemningen på hospitalerne i 1971 må absolut karakteriseres som gode, idet omkring halvdelen af patienterne på de somatiske hospitaler afgav deres stemme. På Københavns hospitalsvæsens psykiatriske hospitaler var stemmeprocenten dog væsentlig mindre, ca. 30 pct., på de psykiatriske plejehospitaler (dement-senile patienter), hvor patienternes gennemsnitsalder nærmer sig 80 år, kun mellem 7 og 8 pct. og nogenlunde svarende til stemmeprocenten ved de tidligere valg.

Tilrettelæggelsen af valghandlingen på hospitalerne skete på grundlag af indenrigsministeriets meget klare og udførlige cirkulære — indenrigsministeriets cirkulære nr. 273 af 5. november 1970, der nøje angav valghandlingens tilrettelæggelse og forskellige faser i tiden op til de sidste dage før fristen for afgivelse af stemme. Hospitalerne blev nøje instrueret om at følge cirkulærets bestemmelser og retningslinier, og — som forudsat i cirkulæret — fremsendtes der bl.a. også en for alle hospitalerne fælles vejledning til patienterne.

Det er min opfattelse, at dette meget udførlige grundlag har bevirket, at såvel patienter som personale har været tilstrækkeligt orienteret, og der er da ej heller forekommet nogen form for klage.

På den anden side må det dog fremhæves, at arbejdet med valghandlingen har været meget belastende for hospitalernes personale og især for det administrative personale.

Afstemningen var på samme måde som ved afgivelse af brevstemmer iøvrigt fastsat til at kunne ske i de sidste 3 uger før valget. Denne frist synes vel lang for hospitalspatienter, idet der i den første halve snes dage, hvor stemmemulighed skal foreligge, kun afgives meget få stemmer. Lørdagsåbning for stemmeafgivning i dette tidsrum synes derfor ikke nødvendig.

Den mest tidkrævende procedure er patienternes udfyldning af følgebrevet, der for de ældre patienters vedkommende kan tage op til et kvarter. Hospitalerne har derfor i mange tilfælde måttet være behjælpelig med udfyldning af følgebrevet og har for de patienter, der ej heller kunne underskrive, under tilstedeværelse af to administrationsrepræsentanter måttet underskrive „ifølge fuldmagt“.

De fleste hospitaler havde udarbejdet store skilte alene med partiernes bogstaver, men der var problemer med patienter, der ønskede at stemme personligt.

Det skal anføres, at de københavnske hospitaler for patienter indlagt efter udløbet af fristen for valghandlingen på hospitalerne opretholdt den ovenfor omhandlede taxa-transport til valgstederne.

Det skal endvidere oplyses, at erfaringerne fra folkeafstemningen i oktober 1972, der var tilrettelagt efter de ovenfor omtalte retningslinier, ganske svarede til erfaringerne fra folketingsvalget.

Til slut skal anføres, at de københavnske hospitaler efter aftale med Københavns magistrats 1. afdeling via hospitalsdirektoratet og ved et særligt kvitteringssystem formidlede stemmematerialets omgående aflevering ved folketingsvalget direkte til magistratens 1. afdeling og ved folkeafstem-